

ikke de store Ulemper ved denne Byggeform, hvori jeg altsaa ikke er enig med ham; men han anser Brandfaren for større ved Indførelsen af denne Bestemmelse og vil ogsaa af denne Grund ikke gaa med til den.

Jens Buft: Ja, det er kun en Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre angaaende Vædringsforslag Nr. 9 til § 8. Jeg tror, det vil være meget uheldigt, dersom man vedtager et saadant Vædringsforslag. Da vi vedtog Loven af 1ste Marts 1889, foregik der to Forandringer, som jeg tror vare meget heldige til at modvirke Brandfaren. Den ene var den, at det ikke var tilladt herefter at have disse smalle 9 Tommers Skorstensrør i Bygninger, hvor der var brandfarligt Tag, og det var ogsaa meget uheldigt ude paa Landet, for disse Skorstene blive som oftest fulde af Sod, og det er umuligt at faa dem huggede ud. Naar der er brandfrit Tag, saa brændes de ud en Gang imellem, og der sker ingen videre Ulykke; men ude paa Landet er det soleklart, at det stikker Ild i de vedkommende Bygninger, og der kan ske store Ulykker. Den anden Forandring var ved § 4, fjerde Stykke. Der blev det bestemt, at disse Skorstene skulde udtrages, saaledes at der var 9 Tommer, naar de gik igennem enten Forskalingen, Loftet eller gennem Bygningen. Nu er Forholdet, saa vidt jeg har forstaaet dette Vædringsforslag rigtig, at nu maa de godt være under 16 Tommer, de maa være 13½ Tomme. Derimod siges der i sidste Stykke, at de skulle mindst holde 4½ Tomme, altsaa ½ Stens Mør, og det tror jeg er meget uheldigt. Hvorfor opkommer der saa tit Ild, efter min Opfattelse — og jeg kunde sige til Dels Erfaring, saa jeg tror ikke, den ærede sidste Taler havde Ret, naar han udtalte, at det ikke var oplyst, at der kom mange Ildbrænde paa Grund af, at Skorstene ikke have været fjernede saa langt fra Træværket; men det kan være gaaet til paa den Maade, som jeg maaste antage, at naar Regeringen vil søge Oplysning om, hvordan det er med Brandvæsenet, saa kendes der ikke mere end en Brandsforsikring, nemlig Herremændenes Brandkasse. Men vi have en Brandsforsikringsforeningovre i Sjælland, hvor vi ere oppe paa over 100 Mill. Kr.; men Regeringen ved ikke af, at vi have en Brandsforsikringsforening derovre, som nu er anerkendt af Staten saa godt som nogen og endogfaa har en af Staten udnævnt Revisor. Og ligeledes er der en Brandsforsikringsforening paa Sjælland, som vist er oppe paa ikke ganske saa Millioner. Jeg synes, at det vilde være ganske naturligt, naar

Regeringen vilde søge Oplysning om, hvordan det gik med Brandsforsikringsforeningerne; om den saa ikke alene henvendte sig til Herremændenes Brandkasse, som er en halv Købstadsbrandkasse — den har jo Forstøberne her uden for København — men ogsaa til os Syder, som ikke ere i den.....

Formanden (Høgsbro): Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil falde Brandkassen ved dens rette Navn og ikke ved et Navn, der kan være misvisende.

Jens Buft: Det er saa langt, det er saa forfærdelig langt. Saa tror jeg, de vilde komme til den Erkendelse, at det ikke vilde være heldigt, om vi fik en mindre Ulykke af Skorstene, naar de gaa igennem, hvor der er Træværk. Derfor tror jeg ikke, at det vilde være heldigt at vedtage et saadant Vædringsforslag. At det vil være heldigt at kunne gaae Folk ude paa Landet ved at vedtage første Del af Nr. 9, skal jeg for mit Vedkommende ikke sige noget imod, men derfor behøver man da endelig ikke at vedtage den sidste Del. Som det nu staar, er man maaste nødt til det, men hvis Udvalgets Flertal erkender, at der er stet et væsentligt Fremstrid ved den første Del af Vædringsforslaget Nr. 9, saa vil det nok være muligt til 3dje Behandling at faa Enighed om en Forandring med Hensyn til den sidste Del. Jeg tror, den er i høj Grad uheldig. Det er klart, at naar en Skorsten opføres og der kun er en halv Sten paa hver Side, saa bliver det paa det Sted af Skorstenen næsten ikke muligt at komme til at reparere den. Det er kun muligt at komme til at reparere en saadan Skorsten, hvor den gaar igennem Tagrygningen og op til Tækningen. Men det vide vi alt for godt ude paa Landet, at vi ikke ere i Stand til at have en Murer til at være med til at fuger Skorstenen, naar der bliver tækket og Fugningen bliver ødelagt ved Tækningen. Det gaar i Praksis til ude paa Landet paa den Maade, at det er sjældent, at et Hus bliver tækket paa begge Sider paa en Gang. De blive gerne tækkede paa den ene Side den ene Gang, og saa gaar der en Række af Aar, og saa bliver der tækket paa den anden Side. Saadan gaar det i Praksis til, og derfor er der stor Fare for, at der, hvor Skorstenen gaar op igennem Tagrygningen, kunne uden at vedkommende aner det, Fugerne være saa gamle og aabne, at naar der er stærk Ild paa, kan der gaa Gnistre